

In memoriam Ria Dijkman

januari 2025

Toen ik in maart 2013 ging werken voor DJON leerde ik Ria kennen.

Zij was al vanaf 2010 vrijwilligster en had als taak het begeleiden van de verjaardagsfeestjes en de lessen die DJON verzorgde voor de Internationale Schakelklas (ISK)

Iedere woensdagmiddag was er wel een kind dat zijn/haar verjaardag kwam vieren en met een stuk of 10 vriendjes en vriendinnetjes een technisch werkstukje ging maken.

Al snel waren we een goed op elkaar afgestemd team om de middag tot een succes te maken. We hadden altijd een leuk één-tweetje, ik vroeg of het kind wel daadwerkelijk jarig was die dag (meestal niet) en dan zei Ria dat je natuurlijk wel jarig moest zijn om je verjaardag te vieren en dat we dat even gingen regelen. De jarige mocht dan, iets wat thuis zeker niet mocht, op de tafel klimmen, kreeg het verjaardags bord in handen en dan gingen we met zijn allen zingen!

Daarna begonnen we aan het werkstukje, Ria hielp met aftekenen, figuurzagen en timmeren en keek er streng op toe dat er ook netjes geschuurd werd en niet te vergeten: de naam op alle losse onderdelen. Binnen no time noemde ze de kinderen bij naam en wist ze precies welke hulp ze wel of niet nodig hadden.

Aan het eind van het feestje vroeg ze standaard aan de jarige of deze al genoeg kadootjes had gekregen, het juiste antwoord moest natuurlijk “nee” zijn, want dan hadden wij nog een verrassing.

Via een snelle rekensom kwam ik deze week tot de conclusie dat Ria tijdens al die feestjes zeker 4500 kinderen op een leuke manier kennis heeft laten maken met techniek!

Niet minder favoriet bij Ria waren de technieklessen voor de ISK, iedere 6 weken kwam er een nieuwe groep jongeren tussen de 12 en 18 jaar kennis maken met techniek, sommige nog maar net in Nederland, de meeste spraken amper Nederlands.

Hoe ze het voor elkaar kreeg weet ik niet, maar ook van deze jongeren wist ze vrij snel de vaak moeilijke namen te onthouden. En altijd lukte het haar om in de chaos van de lessen met een aantal in gesprek te gaan, ze vroeg waar ze vandaan kwamen en of ze broertjes of zusjes hadden. Meer dan eens werd ze later in de stad herkend door de leerlingen, die haar dan enthousiast begroetten. Dat vond ze leuk!

Natuurlijk was er voor en na de activiteiten alle ruimte om te kletsen en vertelde Ria graag over haar wel en wee, maar ze had ook zeker oor voor de verhalen van anderen.

ik vond de verhalen die ze vertelde over haar tijd als chauffeur en reisleader bij SNP altijd heel stoer. Het verhaal over haar eerste busrit met lijn 80 naar Millingen aan de Rijn (daar woon ik) vond ik ook hilarisch!

Chauffeurs deed ze graag, voor artiesten van de Music Meeting tot de oudjes naar de soos, zo bracht Ria heel wat mensen van A naar B.

Bij DJON was Ria vooral maatjes met Maus, die afgelopen mei overleed, ze noemden zichzelf de "oude taarten" van DJON en dronken op bijeenkomsten graag samen een glas (of meer) rode wijn. Ook gingen ze vaak samen naar de vrijwilligersavond van de Gemeente die 1 keer per jaar gehouden wordt. Dat was altijd hun feestje.

Ik zou het stiekem heel leuk vinden als ze elkaar daar boven weer zouden vinden en samen een glas rode wijn drinken.

Laatste groet,

Alieke

Coördinator DJON 2013-2023